

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Οδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

Δι' συνδρομὰς ἀποστέλλονται ἀπ' ἐμῆς εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀδόλφον Βελὸ καὶ Ἰουλίον Δωτέν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις *Ρ. (συνέχ.) — Οὐίλλημ Κόλλινς: Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ, μετάφρ. Ν. Σπανδογῆ, (συνέχ.) — Louis Jourdan: Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΥΞ ΤΟΥ ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΥ, Ρωμαϊκὸν διήγημα, μετάφρασις Tony. (συνέχεια).

ΣΤΗΘΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ προληπτικῆς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ρωσίᾳ βούβλια 6.

Προσεχῶς ἀρξόμεθα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ δραματικωτάτου μυθιστορηματός:

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

τοῦ γνωστοῦ καὶ διακεκριμένου μυθιστοριογράφου Πέτρου Δελκούρ.

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

εἶνε ἔργον ἐξαίσιον, πλήρες ἐπεισοδίων καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσχάτως ὡς ἐπιφυλλίς ἐν ἐγκρίτῳ παρισινῇ ἐφημερίδι.

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

εἶνε μυθιστόρημα κοινωνικόν, συγκινητικώτατον· ἐνδιαφέρει τοὺς πάντας καὶ πρὸ πάντων τὸ ὥραϊον φύλον, πεπεισμεθα δὲ ὅτι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν εὐαισθήτων ἀναγνωστριῶν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» θὰ ρεύσῃ θερμὰ δάκρυα κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς

ΩΡΑΙΑΣ ΜΑΡΙΩΝ

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

ΜΕ'

Μετέβαινεν ἵνα ζητήσῃ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολήν, ἣν εἶχε γράψῃ πρὸς τὸν ἀνακριτὴν.

Ὁ κύριος Θουριεὶ τὸν ὑπεδέχθη μὲ ψυχρὸν καὶ αὐστηρὸν ὕφος, ὑπὸ τὸ ὅποιον διεκρίνετο ἐρεθισμός τις.

— Τί θέλετε; τὸν ἠρώτησεν.

— Ἀλλά, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος ὀλίγον

ἐκπλαγείς, ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γράψω.

— Πράγματι, ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σας ἢ ὁποία ἦτο περιττή.

— Λοιπὸν, ἀποποιεῖσθε τὴν προσφοράν, τὴν ὁποίαν σᾶς ἔκαμα, νὰ τεθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης.

— Εἶνε μεγάλη καλωσύνη ἐκ μέρους σας. Ἡ δικαιοσύνη δὲν ἔχει πλέον ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Ἀπευθυνθήτε εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἂν θὰ δεχθῇ.

— Διατί νὰ μὴ δεχθῇ υἱόν, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ἐκδικήσῃ τὴν μητέρα του;

— Συμφωνῶ! ἀλλὰ ταῦτα εἶνε αἰσθηματὰ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν συγκινεῖται ἡ ἀστυνομία. Ὅπως δὴποτε δοκιμάσατε. Μόνον θὰ σᾶς δώσω μίαν συμβουλήν. Ὅταν τις ἐπιτύχῃ ἀπόφασιν, ὡς ἐκείνην ἢ ὁποία σᾶς ἠθώσεν... ἀρκεῖται εἰς αὐτήν, δὲν ζητεῖ πλεονέκτηρον.

— Ὅχι, κύριε, ἀνέκραξεν ὁ Λαυρέντιος, δὲν μοὶ ἀρκεῖ. Ἀ! δὲν ἐκπλήττομαι τώρα ἂν ἡ ἀπόφασιν αὐτὴ οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν ἀλλαχοῦ, ἀφοῦ ἐνταῦθα τὴν ἐκλαμβάνουσιν οὕτω.

— Ἐπιτρέψατε! εἶπεν ὁ κύριος Θουριεὶ δὲν τὴν σχολιάζω...

— Ὅχι, ἀλλ' ἡ ἀπόφασιν ἐκείνη λέγει ὅτι εἶμαι ἄθῳς καὶ σεῖς μὲ μετεχειρίζεσθε ὡς ἐνοχόν!... Ὡ! δὲν σᾶς ἀπευθύνω μομφὴν οὔτε παράπον. Τὴν ὑποδοχὴν ταύτην λαμβάνω πανταχοῦ· ἀλλὰ δὲν συνειθίζω εἰς αὐτήν, τὸ ὁμολογῶ, καὶ μεθ' ὅσα καὶ ἂν εἴπητε, δὲν θὰ ὑποταχθῶ εἰς τὴν κατὰστασιν αὐτήν.

Ἐξελθὼν, διητυνῶν πρὸς τὴν ὁδὸν Ἰερουσαλὴμ.

Ἐνταῦθα ἐγένετο εὐμενέστατα δεκτὸς ὑπὸ τινος τῶν τμηματάρχων.

— Κύριε, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος, ἔχω τὸ δυστύχημα, ἐπιτρέψατε τὴν ἔκφρασιν, νὰ εἶμαι ἤδη γνωστὸς εἰς ὑμᾶς. Ὀνομάζομαι Λαυρέντιος Δαλισιέ.

Ὁ τμηματάρχης ἐμειδίασε καὶ ἐκίνησεν ἐλαφρῶς τὴν κεφαλὴν ὡς ἵνα εἴπῃ:

— Πράγματι, ἐνθυμοῦμαι.

— Γνωρίζετε, ἐξηκολούθησεν ὁ Λαυρέντιος, διὰ ποῖον φοβερὸν κακούργημα κατηγορήθη. Ὅτι ἐδολοφόνησα τὴν μητέρα μου διὰ νὰ λάβω ὅ,τι εἶχεν, ὡς νὰ μὴ ἐγνώριζα ὅτι ἦτο ἐτοίμη νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα ὑπὲρ ἐμοῦ, ἔνεκα δὲ τῆς παραλόγου κατηγορίας προσήχθη ἐνώπιον τοῦ Κακουργοδικείου...

— Περιμένετε, εἶπεν ὁ τμηματάρχης· μοὶ ὁμιλεῖτε περὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ὁδοῦ Καρδινέ;

— Ἀναμφιβόλως, κύριε.

— Ἀ! καλῶς! Σᾶς ζητῶ συγγνώμην... ἔχω τόσας ὑποθέσεις εἰς τὴν κεφαλὴν μου!... Λοιπὸν, σεῖς εἰσθε... ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐπερατῶθη ἐντελῶς... Ἐξεδόθη ἀπόφασιν ἡ ὁποία σᾶς ἠθώσεν.

— Αἱ! καὶ τί σημαίνει ἂν, μία ἀπόφασιν μὲ ἄθῳ, ἀφοῦ πανταχοῦ μὲ μεταχειρίζονται ὡς παρίαν καὶ λεπρόν!... Λέγετε ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐπερατῶθη, ἀλλ' ὁ δολοφόνος ἀνεκαλύφθη καὶ ἐτιμωρήθη;

— Ὅχι, εἶνε ἀληθές, ἀλλ' αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, τὰς ὁποίας ἐγνώριζα καλλίστα ἄλλοτε, διαφεύγουν τὴν μνήμην μου, καὶ θὰ μὲ ὑποχρέωσente ἂν μοὶ τὰς ὑπομνήσετε.

Παρὰ τὴν ἀποστροφὴν, ἣν ἠσθάνετο ἐπικαλούμενος τόσον σκληρὰς ἀναμνήσεις, ὁ Λαυρέντιος διηγῆται τὸ ἐγκλημα ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ λεπτομερείᾳ, προσπαθῆσαι ν' ἀπυδείξῃ ὅτι δὲν τὸ διέπραξεν αὐτός καὶ προέβαλλε τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κυρίου Γλαβών.

— Ναί, εἶπεν ὁ ὑπάλληλος ἀφοῦ τὸν ἤκουσε μετὰ προσοχῆς, εἶνε πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ μηχανορραφία τις ἐναντίον σας ἢ τοῦλάχιστον μέσον ὅπως ἀπομακρύνῃ τὰς ὑπονοίας.

— Δὲν εἶνε ἀληθές; εἶπεν ὁ Λαυρέντιος μετὰ ζωνρότητος.

— Καὶ ἡ ἰδέα αὕτη, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, δὲν ἐπροκάλεσε μόνον τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων, παρήγαγε καὶ ἄλλοι τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν... καὶ ἐνταῦθα ἀκόμη...